Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

REGULAMENTUL (CEE) NR. 2220/85 AL COMISIEI

din 22 iulie 1985

de stabilire a normelor comune de aplicare a regimului de garanții pentru produsele agricole

(JO L 205, 3.8.1985, p. 5)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (CEE) nr. 1181/87 al Comisiei din 29 aprilie 1987	L 113	31	30.4.1987
►M2	Regulamentul (CEE) nr. 3745/89 al Comisiei din 13 decembrie 1989	L 364	54	14.12.1989
►M3	Regulamentul (CEE) nr. 3403/93 al Comisiei din 10 decembrie 1993	L 310	4	14.12.1993
►M4	Regulamentul (CE) nr. 1932/1999 al comisiei din 9 septembrie 1999	L 240	11	10.9.1999
►M5	Regulamentul (CE) nr. 673/2004 al Comisiei din 13 aprilie 2004	L 105	17	14.4.2004
►M6	Regulamentul (CE) nr. 1713/2006 al Comisiei din 20 noiembrie 2006	L 321	11	21.11.2006
►M7	Regulamentul (CE) nr. 1913/2006 al Comisiei din 20 decembrie 2006	L 365	52	21.12.2006

NB: Această versiune consolidată conține referiri la unitatea de cont europeană și/sau la ECU, care trebuie interpretate ca referiri la moneda euro, începând cu 1 ianuarie 1999 — Regulamentul (CEE) nr. 3308/80 al Consiliului (JO L 345, 20.12.1980, p. 1) și Regulamentul (CE) nr. 1103/97 al Consiliului (JO L 162, 19.6.1997, p. 1).

▼B

REGULAMENTUL (CEE) NR. 2220/85 AL COMISIEI

din 22 iulie 1985

de stabilire a normelor comune de aplicare a regimului de garanții pentru produsele agricole

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2727/75 al Consiliului din 29 octombrie 1975 privind organizarea comună a pieței în sectorul cerealelor ([1]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 1018/84 ([2]), în special articolul 7 alineatul 5, articolul 8 alineatul 4, articolul 12 alineatul 2, articolul 15 alineatele 3 și 5 și articolul 16 alineatul 6 și dispozițiile corespunzătoare ale altor regulamente privind organizarea comună a pieței de produse agricole, precum și alte dispoziții ale regulamentelor privind organizarea comună a pieței, care, pentru punerea lor în practică, prevăd o garanție,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 525/77 al Consiliului din 14 martie 1977 de instituire a unui regim de ajutor pentru producția de conserve de ananas ([3]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 1699/85 ([4]), în special articolul 8,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1079/77 al Consiliului din 17 mai 1977 privind impozitul de coresponsabilitate și măsurile destinate lărgirii pieței în sectorul laptelui și produselor lactate ([5]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 1302/85 ([6]), în special articolul 3,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2169/81 al Consiliului din 27 iulie 1981 de stabilire a normelor privind regimul de ajutor pentru bumbac ([7]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 1462/84 ([8]), în special articolul 5 alineatul 3,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1431/82 al Consiliului din 18 mai 1982 de stabilire a unor măsuri speciale pentru mazăre, fasole, bob mare și lupin dulce ([9]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 1485/85 ([10]), în special articolul 3 alineatul 5,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1677/85 al Consiliului din 11 iunie 1985 privind sumele compensatorii în sectorul agricol ([11]), în special articolul 12,

întrucât numeroase dispoziții ale regulamentelor comunitare în domeniul agriculturii prevăd constituirea unei garanții pentru a asigura plata sumelor datorate, în cazul nerespectării unei obligații; întrucât din experiență reiese că această cerință este interpretată în practică în moduri foarte diferite; întrucât, pentru a se evita condițiile inegale de concurență, această cerință trebuie definită într-o manieră completă;

întrucât trebuie definită, în special, forma garanției;

întrucât numeroase dispoziții din regulamentele comunitare în domeniul agriculturii prevăd că garanția constituită se reține dacă o obligație garantată a fost încălcată, indiferent dacă cerințele încălcate erau principale, secundare sau subordonate; întrucât, în interesul unui tratament

([1]) JO L 281, 1.11.1975, p. 1.
([2]) JO L 107, 19.4.1984, p. 1.
([3]) JO L 73, 21.3.1977, p. 46.
([4]) JO L 163, 22.6.1985, p. 12.
([5]) JO L 131, 26.5.1977, p. 6.
([6]) JO L 137, 27.5.1985, p. 9.
([7]) JO L 211, 31.7.1981, p. 2.
([8]) JO L 142, 29.5.1984, p. 1.
([9]) JO L 162, 12.6.1982, p. 28.
([10]) JO L 151, 10.6.1985, p. 7.
([11]) JO L 164, 24.6.1985, p. 6.

▼B

echitabil, ar trebui stabilită o distincție între consecințele încălcării unei cerințe principale sau a uneia secundare sau subordonate; întrucât ar trebui în special să se prevadă, în cazurile în care este permis acest lucru, ca doar o parte din garanție să se rețină atunci când cerința principală a fost efectiv respectată, deși data limită stabilită pentru respectarea cerinței a fost puțin depășită sau dacă o cerință subordonată nu a fost respectată;

întrucât distincția între consecințele nerespectării unei obligații nu ar trebui să se facă pe baza obținerii sau a refuzului unui avans; întrucât, în consecință, garanțiile constituite pentru acordarea avansurilor sunt reglementate de norme speciale;

întrucât cheltuielile de constituire a unei garanții, efectuate atât de partea care constituie garanția cât și de autoritățile competente, pot să nu fie proporționale cu suma a cărei plată este asigurată prin garanție, dacă această sumă este inferioară unei anumite limite; întrucât autoritățile competente ar trebui să aibă dreptul de a nu solicita o garanție de plată cu o valoare inferioară acestei limite; întrucât, în plus, autoritatea competentă trebuie abilitată să nu solicite o garanție atunci când calitatea persoanei care răspunde de respectarea obligațiilor face inutilă o astfel de solicitare;

întrucât o autoritate competentă ar trebui să aibă dreptul de a refuza sau de a înlocui o garanție oferită atunci când aceasta nu este considerată satisfăcătoare;

întrucât, în cazul în care acest lucru nu s-a făcut în altă parte, trebuie stabilit un termen pentru prezentarea probelor necesare eliberării sumei garantate;

întrucât, în ceea ce privește rata reprezentativă utilizată pentru conversia în moneda națională a unei sume garantate exprimate în ECU, trebuie definită cauza menționată la articolul 5 din Regulamentul (CEE) nr. 1676/85 al Consiliului din 11 iunie 1985 privind valoarea unității de calcul și ratele de conversie care trebuie aplicate în cadrul politicii agricole comune ([1]);

întrucât ar trebui stabilită o procedură care trebuie urmată din momentul în care o garanție a fost declarată ca fiind reținută;

întrucât Comisia trebuie să fie în măsură să urmărească punerea în aplicare a dispozițiilor privind garanțiile;

întrucât prezentul regulament stabilește normele care se aplică în general tuturor sectoarelor și produselor, cu excepția cazurilor în care există reglementări contrare prevăzute în legislația comunitară specifică; întrucât reglementările specifice, stabilite pentru fiecare sector, se aplică până în momentul în care sunt abolite sau modificate;

întrucât măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizele tuturor comitetelor de gestionare competente,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

Domeniul de aplicare

▼M5

Articolul 1

Prezentul regulament stabilește dispozițiile care reglementează garanțiile ce trebuie furnizate, fie în temeiul regulamentelor enumerate în continuare, fie în temeiul regulamentelor de aplicare, cu excepția unor dispoziții contrare ale regulamentelor respective:

(a) Regulamente privind organizarea comună a piețelor pentru anumite produse agricole:

([1]) JO L 164, 24.6.1985, p. 1.

▼**M5**

— Regulamentul nr. 136/66/CEE al Consiliului (grăsimi) ([1]),

— Regulamentul (CEE) nr. 2358/71 al Consiliului (semințe) ([2]),

— Regulamentul (CEE) nr. 2759/75 al Consiliului (carne de porc) ([3]),

— Regulamentul (CEE) nr. 2771/75 al Consiliului (ouă) ([4]),

— Regulamentul (CEE) nr. 2777/75 al Consiliului (carne de pasăre) ([5]),

— Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 al Consiliului (cereale) ([6]),

— Regulamentul (CEE) nr. 2075/92 al Consiliului (tutun brut) ([7]),

— Regulamentul (CE) nr. 3072/95 al Consiliului (orez) ([8]),

— Regulamentul (CE) nr. 603/95 al Consiliului (furaje uscate) ([9]),

— Regulamentul (CE) nr. 2200/96 al Consiliului (fructe și legume) ([10]),

— Regulamentul (CE) nr. 2201/96 al Consiliului (produse transformate pe bază de fructe și legume) ([11]),

— Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului (carne de vită și mânzat) ([12]),

— Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 al Consiliului (lapte și produse lactate) ([13]),

— Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului (vin) ([14]),

— Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului (produse din pescuit și din acvacultură) ([15]),

— Regulamentul (CE) nr. 1673/2000 al Consiliului (in și cânepă) ([16]),

— Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului (zahăr) ([17]),

— Regulamentul (CE) nr. 2529/2001 al Consiliului (carne de oaie și de capră) ([18]),

— Regulamentul (CE) nr. 670/2003 al Consiliului (alcool etilic de origine agricolă) ([19]);

(b) Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului (schemă de ajutor direct) ([20]);

(c) Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1051/2001 (schemă de ajutor pentru bumbac) ([21]);

([1]) JO 172, 30.9.1966, p. 3025/66.
([2]) JO L 246, 5.11.1971, p. 1.
([3]) JO L 282, 1.11.1975, p. 1.
([4]) JO L 282, 1.11.1975, p. 49.
([5]) JO L 282, 1.11.1975, p. 77.
([6]) JO L 181, 1.7.1992, p. 21.
([7]) JO L 215, 30.7.1992, p. 70.
([8]) JO L 329, 30.12.1995, p. 18.
([9]) JO L 63, 21.3.1995, p. 1.
([10]) JO L 297, 21.11.1996, p. 1.
([11]) JO L 297, 21.11.1996, p. 29.
([12]) JO L 160, 26.6.1999, p. 21.
([13]) JO L 160, 26.6.1999, p. 48.
([14]) JO L 179, 14.7.1999, p. 1.
([15]) JO L 17, 21.1.2000, p. 22.
([16]) JO L 193, 29.7.2000, p. 16.
([17]) JO L 178, 30.6.2001, p. 1.
([18]) JO L 341, 22.12.2001, p. 3.
([19]) JO L 97, 15.4.2003, p. 6.
([20]) JO L 270, 21.10.2003, p. 1.
([21]) JO L 148, 1.6.2001, p. 3.

▼M5

(d) Regulamentul (CE) nr. 1251/1999 al Consiliului (schemă de ajutor pentru producătorii de anumite culturi arabile) ([1]);

(e) Regulamentul (CE) nr. 2202/96 al Consiliului (schemă de ajutor pentru producătorii de anumite fructe citrice) ([2]);

(f) Regulamentul (CE) nr. 3448/93 al Consiliului (regim comercial aplicabil anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole) ([3]).

▼M4

Articolul 2

Prezentul regulament nu se aplică garanțiilor constituite pentru asigurarea plății taxelor de import și export menționate în Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului ([4]).

▼B

Articolul 3

În sensul prezentului regulament, se înțelege prin:

(a) „garanție”, asigurarea că o sumă va fi plătită sau va fi reținută de autoritatea competentă dacă o anumită obligație nu este îndeplinită.

Prezentul regulament se aplică în toate cazurile în care regulamentele menționate la articolul 1 prevăd o garanție corespunzătoare acestei definiții, indiferent dacă se utilizează sau nu termenul precis de „garanție”;

(b) „garanție globală”, o garanție constituită pentru autoritatea competentă în vederea asigurării respectării mai multor obligații;

(c) „obligație”, o cerință sau un ansamblu de cerințe, impuse de un regulament, de a îndeplini sau nu un act;

(d) „autoritate competentă”, fie autoritatea competentă să primească o garanție, fie autoritatea competentă să decidă dacă garanția se eliberează sau se reține, în funcție de reglementarea care se aplică.

TITLUL II

Solicitarea garanției

Articolul 4

Garanția trebuie să fie constituită de sau în numele persoanei responsabile de plata sumei, în cazul în care o obligație nu este îndeplinită.

Articolul 5

(1) Autoritatea competentă poate să nu solicite constituirea garanției dacă suma totală garantată este mai mică de ►M4 500 EUR ◄.

(2) În cazul aplicării dispozițiilor alineatului 1, partea interesată se angajează în scris să plătească o sumă echivalentă cu cea care i-ar fi fost solicitată dacă ar fi constituit o garanție care, prin urmare, ar fi fost reținută total sau parțial.

▼M4

———————

([1]) JO L 160, 26.6.1999, p. 1.
([2]) JO L 297, 21.11.1996, p. 49.
([3]) JO L 318, 20.12.1993, p. 18.
([4]) JO L 302, 19.10.1992, p. 1

▼B

Articolul 6

Autoritatea competentă poate să nu solicite o garanție dacă persoana responsabilă de respectarea obligațiilor este:

(a) un organism public care exercită funcțiile unei autorități publice;

(b) un organism privat care exercită astfel de funcții sub controlul statului.

▼M3

———————

▼B

TITLUL III

Formele garanției

Articolul 8

(1) O garanție poate fi constituită:

(a) sub formă de depozit în numerar, conform definițiilor de la articolele 13 și 14 și/sau

(b) sub formă de cauțiune, conform definiției de la articolul 16 alineatul 1.

(2) Autoritatea competentă poate autoriza constituirea unei garanții:

(a) sub forma unei ipoteci și/sau

(b) sub formă de fonduri blocate în bancă și/sau

(c) sub formă de creanțe recunoscute și exigibile datorate unui organism public sau unor fonduri publice, față de care nu există nici o creanță prioritară și/sau

(d) sub formă de titluri negociabile în statul membru în cauză, cu condiția ca ele să fie emise sau garantate de statul respectiv și/sau

(e) sub formă de obligațiuni emise de asociațiile de credit ipotecar, înscrise la o bursă de valori publice și în vânzare pe piață, cu condiția ca rangul lor de clasament pe planul creditului să fie egal cu cel al obligațiunilor de tezaur.

(3) Autoritatea competentă poate condiționa acceptarea garanțiilor menționate la alineatul 2 de respectarea condițiilor complementare.

Articolul 9

Autoritatea competentă refuză să accepte sau solicită înlocuirea oricărei garanții pe care o consideră neadaptată sau insuficientă sau care nu asigură o acoperire pe o perioadă de timp corespunzătoare.

Articolul 10

(1) (a) Bunul ipotecat în conformitate cu articolul 8 alineatul 2 litera (a) sau titlurile negociabile și obligațiunile menționate la articolul 8 alineatul 2 literele (d) și (e) trebuie să aibă, la data constituirii garanției, o valoare realizabilă de cel puțin 115 % din valoarea garanției solicitate;

(b) Valoarea realizabilă a titlurilor negociabile și a obligațiunilor se calculează pe baza ultimei cotații disponibile;

(c) O autoritate competentă nu poate accepta o garanție de tipul celor menționate la articolul 8 alineatul 2 literele (a), (d) și (e) decât dacă partea care oferă această garanție se angajează în scris fie să acorde o garanție complementară, fie să înlo-

▼B

cuiască garanția originală, dacă valoarea realizabilă a bunului, a titlurilor sau a obligațiunilor a fost, pe o perioadă de 3 luni, mai mică de 105 % din valoarea garanției solicitate. Acest angajament scris nu este necesar dacă este prevăzut prin legislația națională. Autoritatea competentă verifică periodic valoarea bunurilor, a titlurilor și a obligațiunilor.

(2) (a) Valoarea realizabilă a unei garanții de tipul celor menționate în articolul 8 alineatul 2 literele (a), (d) și (e) se stabilește de către autoritatea competentă ținându-se cont de cheltuielile de realizare prevăzute;

(b) Partea care constituie garanția va prezenta, la cererea autorității competente, dovada valorii sale realizabile.

Articolul 11

(1) Orice garanție poate fi înlocuită cu o alta.

Cu toate acestea , înlocuirea este condiționată de autorizarea de către autoritatea competentă în următoarele cazuri:

(a) atunci când garanția este reținută, fără a fi efectiv încasată sau

(b) atunci când garanția de înlocuire corespunde unuia dintre tipurile de garanție menționate la articolul 8 alineatul 2.

(2) O garanție globală poate fi înlocuită cu altă garanție globală cu condiția ca noua garanție globală să acopere cel puțin partea din garanția globală inițială care, în momentul înlocuirii garanției, trebuie să asigure respectarea uneia sau a mai multor obligații asumate.

▼M7

Articolul 12

(1) Toate garanțiile prevăzute la articolul 1 se constituie în euro.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), atunci când garanția este acceptată într-un stat membru care nu face parte din zona euro, în monedă națională, valoarea garanției în euro se convertește în moneda respectivă în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1913/2006 al Comisiei ([1]). Angajamentul corespunzător garanției și suma care va fi eventual reținută în caz de nereguli sau de neîndeplinire rămân stabilite în euro.

▼B

Articolul 13

Dacă un depozit în numerar se efectuează prin virament, nu se va considera că acesta constituie o garanție decât atunci când autoritatea competentă are siguranța că poate dispune de suma respectivă.

Articolul 14

(1) Un cec a cărui plată este garantată de o instituție financiară acreditată în acest sens de statul membru din care face parte autoritatea competentă interesată este considerat depozit în numerar. Autoritatea competentă nu este obligată să prezinte un cec garantat pentru plată decât la expirarea perioadei de garanție.

(2) Un alt cec decât cel menționat la alineatul 1 nu constituie o garanție decât atunci când autoritatea competentă are siguranța că poate dispune de suma respectivă.

(3) Toate cheltuielile efectuate de către instituțiile financiare sunt suportate de către partea care constituie garanția.

([1]) JO L 365, 21.12.2006, p. 52.

▼B

Articolul 15

Nu se acordă nici o dobândă părții care constituie o garanție sub formă de depozit în numerar.

Articolul 16

(1) Garantul trebuie să aibă rezidența sau un sediu în Comunitate și, sub rezerva dispozițiilor tratatului privind libera prestație a serviciilor, să fie acceptat de autoritatea competentă a statului membru în care s-a constituit garanția. Garantul se angajează să prezinte o garanție scrisă.

(2) Garanția scrisă trebuie cel puțin:

(a) să precizeze obligația sau, în cazul unei garanții globale, tipul/tipurile de obligații a căror respectare este garantată de plata unei sume de bani;

(b) să indice valoarea maximă pentru care se angajează garantul;

(c) să specifice că garantul se angajează, în solidar cu persoana care trebuie să respecte obligația, să plătească, în termen de 30 de zile de la solicitarea autorității competente și în limitele garanției, orice sumă datorată, atunci când o garanție este reținută.

(3) Autoritatea competentă poate accepta din partea garantului o comunicare scrisă care constituie o garanție scrisă. În acest caz, autoritatea competentă ia măsurile necesare pentru a se asigura de autenticitatea acesteia.

(4) Când a fost prezentată o garanție globală scrisă, autoritatea competentă stabilește procedura prin care garanția globală respectivă, totală sau parțială, să fie afectată unei obligații speciale.

Articolul 17

Imediat ce o parte dintr-o garanție globală este afectată unei obligații speciale, soldul disponibil din garanția globală trebuie actualizat.

TITLUL IV

Avansurile

Articolul 18

Dispozițiile prezentului titlu:

— se aplică în toate cazurile în care o reglementare specifică prevede că o sumă poate fi avansată înainte de îndeplinirea unei obligații.

▼M6

_____

▼B

Articolul 19

(1) Garanția se eliberează dacă:

(a) s-a stabilit dreptul la acordarea definitivă a sumei acordate în avans sau dacă

(b) avansul a fost rambursat, mărit cu procentul prevăzut de reglementarea comunitară specifică.

▼M1

(2) După ce termenul acordat pentru a dovedi dreptul la acordarea definitivă a sumei avansate a fost depășit fără a se fi furnizat dovada dreptului respectiv, autoritatea competentă aplică imediat procedura prevăzută în articolul 29.

▼M1

Termenul poate fi prelungit în caz de forță majoră.

Totuși, dacă legislația comunitară prevede acest lucru, se poate face dovada dreptului respectiv și după expirarea termenului, în vederea recuperării parțiale a garanției.

▼B

(3) Dacă dispozițiile privind forța majoră, conținute în legislația comunitară, prevăd că rambursarea nu trebuie să depășească suma acordată în avans, se aplică următoarele condiții suplimentare:

(a) circumstanțele invocate drept cazuri de forță majoră sunt notificate autorității competente în termen de 30 de zile din ziua în care partea interesată a luat cunoștință de circumstanțele care ar putea justifica un caz de forță majoră;

(b) partea interesată rambursează suma acordată în avans sau partea vizată din suma acordată în avans în termen de 30 de zile de la data emiterii cererii de rambursare de către autoritatea competentă.

Atunci când condițiile menționate la literele (a) și (b) nu sunt respectate, condițiile de rambursare sunt aceleași ca în cazurile în care nu există nici un caz de forță majoră.

TITLUL V

Garanții eliberate, garanții reținute altele decât cele menționate în titlul IV

Articolul 20

(1) O obligație poate conține cerințe principale, secundare sau subordonate.

(2) O cerință principală este o cerință de îndeplinire sau neîndeplinire a unui act, fundamentală pentru obiectivele menționate în regulamentul care o impune.

(3) O cerință secundară este o cerință de respectare a unui termen stabilit pentru respectarea unei cerințe principale.

(4) O cerință subordonată este oricare altă cerință prevăzută de un regulament.

(5) Prezentul titlu nu se aplică în cazul în care reglementarea comunitară specifică nu a stabilit cerința sau cerințele principale.

▼M1

(6) În sensul prezentului titlu, se înțelege prin „partea în cauză din suma garantată" partea din suma garantată care corespunde cantității pentru care nu a fost respectată o cerință.

▼B

Articolul 21

Garanția se eliberează de îndată ce se prezintă dovada prevăzută în acest scop, atestând că toate cerințele principale, secundare și subordonate au fost respectate.

Articolul 22

▼M1

(1) O garanție se reține în totalitate pentru cantitatea pentru care nu a fost respectată o cerință principală, cu excepția cazului în care respectarea cerinței a fost imposibilă din motive de forță majoră.

(2) Se consideră că nu a fost respectată o cerință principală dacă dovada corespunzătoare nu a fost prezentată în termenul acordat pentru prezentarea acelei dovezi, cu excepția cazului în care dovada

▼M1

nu a putut fi furnizată în termenul acordat din motive de forță majoră. Procedura prevăzută în articolul 29 pentru recuperarea sumei reținute se declanșează imediat.

▼B

(3) Dacă dovada respectării cerinței sau a cerințelor principale este adusă în termen de 18 luni de la terminarea perioadei menționate la alineatul 2, se rambursează 85 % din suma reținută.

Dacă dovada respectării cerinței sau a cerințelor principale este adusă în termen de 18 luni de la expirarea perioadei menționate la alineatul 2 și dacă cerința secundară aferentă nu a fost respectată, suma rambursată este egală cu suma care ar fi eliberată în cazul aplicării articolului 23 alineatul 2, din care se scad 15 % din partea vizată a sumei garantate.

(4) Nu se efectuează nici o rambursare a sumei reținute în cazul în care dovada respectării cerinței sau cerințelor principale este adusă după expirarea celor 18 luni menționate la alineatul 3 ►M1 , cu excepția cazului în care dovada nu a putut fi furnizată în termenul acordat din motive de forță majoră ◄.

Articolul 23

(1) Dacă, în termenul stabilit în acest scop, se face dovada că cerința sau cerințele principale au fost respectate în timp ce o cerință secundară nu a fost respectată, se eliberează o parte a garanției, iar restul sumei asigurate se reține. Procedura prevăzută la articolul 29 pentru recuperarea sumei reținute se aplică imediat.

(2) Procentul de eliberare a garanției corespunde garanției care acoperă partea respectivă din suma garantată, din care se scad:

(a) 15 %;

(b) — 10 % din suma rămasă după scăderea celor 15 % pentru fiecare zi:

  — de depășire a unui termen maxim egal sau mai mic de 40 zile,

  — de nerespectare a unui termen minim egal sau mai mic de 40 de zile,

— 5 % din suma rămasă după scăderea celor 15 % pentru fiecare zi:

  — de depășire a unui termen maxim cuprins între 41 și 80 de zile,

  — de nerespectare a unui termen minim cuprins între 41 și 80 de zile,

— 2 % din suma rămasă după scăderea celor 15 % pentru fiecare zi:

  — de depășire a unui termen maxim, egal sau mai mare de 81 de zile,

  — de nerespectare a unui termen minim, egal sau mai mare de 81 de zile.

(3) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică termenelor privind cererile sau utilizarea licențelor de import și de export și certificatelor de fixare în avans, termenelor privind stabilirea taxelor la import și export și a restituirilor la export prin licitație.

Articolul 24

▼M1

(1) Nerespectarea uneia sau mai multor cerințe subordonate duce la reținerea a 15 % din partea în cauză din suma garantată, cu excepția cazului în care respectarea cerinței a fost împiedicată de un caz de forță majoră.

▼B

(2) Procedura prevăzută la articolul 29 pentru recuperarea sumei reținute se aplică imediat.

(3) Prezentul articol nu se aplică în cazul aplicării articolului 22 alineatul 3.

▼M1

Articolul 25

Dacă se aduce dovada faptului că au fost respectate toate cerințele principale, dar că o cerință secundară și o cerință subordonată nu au fost respectate, se aplică articolele 23 și 24, iar suma totală reținută este suma reținută prin aplicarea articolului 23 majorată cu 15 % din partea în cauză din suma garantată.

▼B

Articolul 26

Valoarea totală a sumei reținute nu poate depăși 100 % din partea vizată a sumei garantate.

▼M1

TITLUL VI

Dispoziții generale

▼B

Articolul 27

(1) O garanție se eliberează parțial la cerere, dacă dovada prevăzută în acest sens se face pentru o parte din cantitatea de produs, cu condiția ca această parte să nu fie mai mică decât o cantitate minimă stabilită în regulamentul de impunere a garanției.

În cazul în care normele comunitare specifice nu prevăd o cantitate minimă, autoritatea competentă poate limita ea însăși numărul de părți eliberate de orice garanție și poate stabili o sumă minimă pentru orice eliberare de acest tip.

(2) Înainte de eliberarea totală sau parțială a garanției, autoritatea competentă poate solicita prezentarea unei cereri de eliberare în scris.

(3) În cazul în care o garanție acoperă, în conformitate cu articolul 10 alineatul 1, mai mult de 100 % din suma care trebuie garantată, partea garanției care depășește procentul de 100 % se eliberează atunci când restul sumei garantate este definitiv eliberat sau reținut.

Articolul 28

(1) Dacă nu este prevăzut nici un termen pentru prezentarea dovezilor necesare în vederea eliberării unei garanții, acesta va fi de:

(a) 12 luni de la termenul stabilit pentru respectarea cerinței sau cerințelor principale sau

(b) dacă un astfel de termen nu este precizat, 12 luni de la data la care au început să fie respectate cerința sau cerințele principale.

(2) Perioada prevăzută la alineatul 1 nu trebuie să depășească 3 ani de la data la care garanția a fost afectată obligației în cauză, cu excepția cazurilor de forță majoră.

▼M1

———————

▼M3

Articolul 29

(1) Atunci când autoritatea competentă are cunoştinţă despre elemente care antrenează reţinerea parţială sau totală a garanţiei, aceasta solicită fără întârziere părţii interesate achitarea sumei reprezentând garanţia reţinută, plata trebuind să se efectueze într-un termen de maximum treizeci de zile de la data primirii solicitării de plată.

În cazul în care plata nu a fost efectuată în termenul menţionat, autoritatea competentă:

(a) încasează fără întârziere, definitiv, garanţia menţionată în articolul 8 alineatul (1) litera (a);

(b) cere fără întârziere să se efectueze plata cauţiunii menţionate în articolul 8 alineatul (1) litera (b) în termen de maximum treizeci de zile de la data primirii solicitării de plată;

(c) adoptă fără întârziere măsurile necesare pentru ca:

(i) garanţiile menţionate în articolul 8 alineatul (2) literele (a), (c), (d) şi (e) să fie convertite în numerar pentru ca suma reţinută să poată fi pusă la dispoziţia sa;

(ii) fondurile blocate în bancă, menţionate în articolul 8 alineatul (2) litera (b), să fie puse la dispoziţia sa.

Autoritatea competentă poate să încaseze fără întârziere şi definitiv garanţia menţionată în articolul 8 alineatul (1) litera (a), fără a solicita în prealabil plata părţii interesate.

(2) Autoritatea poate renunţa la reţinerea unei sume mai mici de ►M4 60 EUR ◄, cu condiţia ca actele cu putere de lege şi actele administrative de drept intern să prevadă norme similare pentru cazuri asemănătoare.

(3) Fără a aduce atingere dispoziţiilor din alineatul (1), în cazul în care s-a adoptat decizia reţinerii unei garanţii, iar reţinerea propriu-zisă a fost amânată ca urmare a unui recurs în conformitate cu legislaţia naţională, partea interesată achită dobânzi la suma efectiv reţinută, pentru perioada care începe la treizeci de zile de la data primirii solicitării de plată menţionate în alineatul (1) primul paragraf şi se încheie în ziua precedentă plăţii sumei reţinute efectiv.

▼M4

În cazurile în care, în urma rezultatului unui recurs, părţii interesate i se cere să plătească în interval de 30 de zile suma reţinută, statul membru poate accepta, în vederea calculării dobânzii, ca plata să se facă în a 20-a zi de la data unei astfel de solicitări.

▼M3

Rata dobânzii aplicabil se calculează în funcţie de dispoziţiile legislaţiei interne, dar nu poate fi în nici un caz mai mică decât rata dobânzii aplicabilă pentru recuperarea de sume la nivel naţional.

Organismele plătitoare deduc dobânzile plătite din cheltuielile Fondului European de Orientare şi Garantare Agricolă (FEOGA), în conformitate cu dispoziţiile Regulamentului (CEE) nr. 352/78 al Consiliului ([1]).

Statele membre pot solicita periodic o suplimentare a garanţiei, ţinând seama de nivelul dobânzii aplicabile.

În cazul în care s-a reţinut o garanţie, suma a fost deja alocată FEOGA şi, ca urmare a unui recurs, suma reţinută şi dobânzile calculate la rata dobânzii prevăzută de legislaţia internă trebuie rambursate parţial sau total, rambursarea cade în sarcina FEOGA, cu excepţia cazului în care este imputabilă neglijenţei sau unei greşeli grave a administraţiilor sau organismelor statelor membre.

([1]) JO L 50, 22.2.1978, p. 1.

▼B

Articolul 30

Conform procedurii prevăzute la articolul 38 din Regulamentul nr. 136/66/CEE și în alte articole corespunzătoare din alte regulamente privind organizarea comună a pieței, Comisia poate prevedea derogări de la dispozițiile precedente.

TITLUL VII

▼M4

Informări

Articolul 31

(1) Statele membre păstrează la dispoziția Comisiei numărul și suma totală a garanțiilor reținute, pentru fiecare an, indiferent care este stadiul procedurii din articolul 29 la care s-a ajuns, făcând deosebirea în fiecare caz între cele alocate bugetelor naționale și cele alocate bugetului Comunității.

(2) Informațiile menționate în alineatul 1 sunt stabilite pentru toate garanțiile reținute pentru o sumă mai mare de 1 000 EUR, ca și pentru fiecare dispoziție comunitară care prevede constituirea unei garanții.

(3) Informațiile cuprind atât sumele plătite direct de către partea interesată, cât și sumele recuperate prin realizarea garanției.

Articolul 32

Statele membre păstrează la dispoziția Comisiei următoarele informații:

(a) tipurile de instituții autorizate să acționeze în calitate de garanți și cerințele stabilite;

(b) tipurile de garanții acceptate în conformitate cu articolul 8 alineatul 2 și cerințele stabilite.

▼B

Articolul 33

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 martie 1986.

El se aplică garanțiilor acordate cu începere de la această dată și garanțiilor globale care sunt utilizate cu începere de la această dată pentru a asigura respectarea uneia sau a mai multor obligații speciale.

La cererea părții interesate, prezentul regulament se aplică garanțiilor constituite înainte de data respectivă, care nu au fost încă eliberate sau reținute.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.